

Briuselis, 2017 m. birželio 27 d.
(OR. en)

10536/17

Tarpinstitucinė byla:
2016/0376 (COD)

ENER 302
ENV 651
TRANS 300
ECOFIN 583
RECH 250
IA 118
CODEC 1144

POSĖDŽIO REZULTATAI

nuo: Tarybos generalinio sekretoriato
kam: Delegacijoms

Ankstesnio
dokumento Nr.: 10284/17
+ COR 1
+ ADD 1

Komisijos dok. Nr.: 15091/16 ENER 413 ENV 754 TRANS 473 ECOFIN1149 RECH 340
IA 124 CODEC 1789
ADD 1 - 13

Dalykas: Pasiūlymas dėl EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVOS,
kuria iš dalies keičiama Direktyva 2012/27/ES dėl energijos vartojimo
efektyvumo
– Posėdžio rezultatai

Delegacijoms priėdė pateikiamas bendras požiūris dėl pirmiau nurodyto pasiūlymo, dėl kurio Taryba susitarė 2017 m. birželio 26 d. įvykusiame 3554-ame Transporto, telekomunikacijų ir energetikos tarybos (energetika) posėdyje.

Tarybos posėdyje HU, LV, PL, RO, SK ir UK pareiškė prieštaravimą dėl bendro požiūrio teksto, o BG ir SI susilaikė. Komisija laikosi bendros išlygos dėl teksto.

Konstatuojamosios dalys bus patikslintos pagal esmines nuostatas vėlesniame etape.

Pasiūlymas

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA

kuria iš dalies keičiama Direktyva 2012/27/ES dėl energijos vartojimo efektyvumo

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 194 straipsnio 2 dalį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę¹,

atsižvelgdami į Regionų komiteto nuomonę²,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros,

kadangi:

¹ OL C [...], [...], p. [...].

² OL C [...], [...], p. [...].

- (1) energijos poreikio mažinimas – vienas iš penkių 2015 m. vasario 25 d. priimtos energetikos sąjungos strategijos aspektų. Didesnis energijos vartojimo efektyvumas bus naudingas aplinkai, padės sumažinti šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį, prisidės prie energetinio saugumo, nes būsimame mažiau priklausomi nuo energijos importo iš trečiųjų šalių, padės sumažinti namų ūkių ir įmonių energijos išlaidas, kovoti su energijos nepriteklumi, sukurti daugiau darbo vietų ir paskatins visą ekonominę veiklą. Tai atitinka Sąjungos įsipareigojimus, kuriuos ji prisiėmė kurdamą savo energetikos sąjungą ir prisijungdama prie pasaulinės kovos su klimato kaita darbotvarkės, kurią Jungtinių Tautų bendrosios klimato kaitos konvencijos šalys nustatė 2015 m. gruodžio mėn. priimdamos Paryžiaus susitarimą;
- (2) Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2012/27/ES¹ – žingsnis kuriant energetikos sąjungą, kurioje energijos vartojimo efektyvumas turėtų būti traktuojamas kaip atskiras energijos tiekimo šaltinis. Į principą, kad energija visų pirma turi būti taupoma, turi būti atsižvelgta ne tik nustatant naujas tiekimo taisykles, bet ir kitose politikos srityse. Komisija turėtų užtikrinti, kad energijos vartojimo efektyvumas ir paklausos valdymas galėtų lygiomis sąlygomis konkuruoti su generavimo pajėgumais. Į energijos vartojimo efektyvumą turi būti atsižvelgiama kaskart, kai rengiami su energetikos sistema susiję planai ar priimami finansavimo sprendimai. Patobulinimai, didinantys energijos vartojimo efektyvumą, turi būti įgyvendinami kaskart, kai tik tai įmanoma padaryti mažesnėmis sąnaudomis nei imantis atitinkamų su pasiūla susijusių veiksmų. Tai turėtų padėti visapusiškai išnaudoti energijos vartojimo efektyvumą Europos visuomenės, ypač piliečių ir įmonių, naudai;
- 3) 2014 m. Europos Vadovų Taryba susitarė dėl tikslo iki 2030 m. energijos vartojimo efektyvumą padidinti 27 %, ketindama iki 2020 m. šį tikslą peržiūrėti „turint omenyje 30 % efektyvumo lygį Sąjungoje“. 2015 m. gruodžio mėn. Europos Parlamentas paragino Komisiją įvertinti, ar būtų įmanoma iki to paties termino pasiekti 40 % energijos vartojimo efektyvumo tikslą. Todėl derėtų direktyvą peržiūrėti ir atitinkamai ją pritaikyti prie 2030 m. perspektyvos;

¹ 2012 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2012/27/ES dėl energijos vartojimo efektyvumo, kuria iš dalies keičiamos direktyvos 2009/125/EB ir 2010/30/ES bei kuria panaikinamos direktyvos 2004/8/EB ir 2006/32/EB (OL L 315, 2012 11 14, p. 1).

- (4) privalomų nacionalinių 2030 m. tikslų nustatyti nenustatoma. Būtinybė Sąjungai 2020 m. ir 2030 m. pasiekti savo energijos vartojimo efektyvumo tikslus ES lygmeniu, išreikštus suvartojamu pirminės ir galutinės energijos kiekiu, turėtų būti aiškiai suformuluota kaip privalomas 30 % tikslas. Toks aiškus tikslo nustatymas Sąjungos lygmeniu neturėtų riboti valstybių narių laisvės nusistatyti, koks bus jų nacionalinis indėlis, grindžiamas jų pirminės arba galutinės energijos suvartojimu, sutaupytu pirminės arba galutinės energijos kiekiu arba energijos intensyvumu. Savo nacionalinius orientacinius indėlius į energijos vartojimo efektyvumą valstybės narės turėtų nusistatyti atsižvelgdamos į tai, kad 2030 m. bendras Sąjungos pirminės energijos suvartojimas turi būti ne didesnis kaip 1 321 mln. tne ir (arba) galutinės energijos – ne didesnis kaip 987 mln. tne. Tai reiškia, kad Sąjungos pirminės energijos suvartojimas turėtų būti sumažintas 23 %, o galutinės – 17 %, palyginti su 2005 m. lygiu. Būtina reguliariai vertinti pažangą, padarytą siekiant 2030 m. Sąjungos tikslo, ir tai bus numatyta teisės akto dėl energetikos sąjungos valdymo pasiūlyme.
- (5) iš Direktyvos 2012/27/ES turėtų būti pašalintas įpareigojimas valstybėms narėms nustatyti ilgalaikes investicijų telkimo į savo šalies pastatų renovaciją strategijas ir jas pateikti Komisijai – jis turėtų būti perkeltas į Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2010/31/ES¹, kur jis dera su ilgalaikiais planais dėl beveik nulinės energijos pastatų statybos ir priklausomybės nuo iškastinio kuro mažinimo pastatų sektoriuje;
- (6) atsižvelgiant į 2030 m. klimato ir energetikos strategiją, energijos taupymo įpareigojimas taip pat turėtų būti pratęstas laikotarpiui po 2020 m. Įpareigojimų laikotarpio pratęsimas po 2020 m. suteiktų daugiau stabilumo investuotojams ir paskatins ilgalaikes investicijas ir ilgalaikes energijos vartojimo efektyvumo priemones, pavyzdžiui, pastatų renovaciją;

¹ 2010 m. gegužės 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2010/31/ES dėl pastatų energinio naudingumo (OL L 153, 2010 6 18, p. 13).

- (7) valstybės narės turės per visą įpareigojimo laikotarpį bendrą galutinį suvartojamos energijos kiekį sumažinti tiek, kiek susidarytų, jei jos kasmet sutaupytų po 1,5 % metinio parduodamos energijos kiekio. Šis reikalavimas gali būti įgyvendintas naujomis politikos priemonėmis, priimtomis naujuoju įpareigojimų laikotarpiu nuo 2021 m. sausio 1 d. iki 2030 m. gruodžio 31 d. arba naujais atskirais veiksmais, kurie yra prieš ankstesnį laikotarpį arba jo metu priimtų politikos priemonių rezultatas, tačiau tokie atskiri energijos taupymą skatinantys veiksmai realiai turi būti pradėti naujuoju laikotarpiu;
- (7a) vis dėlto būtų neproporcinga tokį reikalavimą nustatyti mažoms salų valstybėms narėms. Iš tiesų tų valstybių narių energijos rinkai iš tiesų būdingi ypatumai, dėl kurių priemonių, kurias taikant įgyvendinamas įpareigojimas taupyti energiją, įvairovė labai ribota, pavyzdžiui, tai, kad yra vienas elektros energijos tiekėjas, nėra gamtinių dujų tinklų ir centralizuotų šilumos ir vėsumos tiekimo tinklų, taip pat naftos paskirstymo bendrovės yra mažos. Tokius ypatumus užaštrina mažas tokių valstybių narių energijos rinkos dydis. Todėl turėtų būti tik reikalaujama, kad mažos salų valstybės narės 2021–2030 m. laikotarpiu bendrą galutinį suvartojamos energijos kiekį sumažintų kiekiu, kuris lygus 0,8 % metinio parduodamos energijos kiekio;
- (8) ilgalaikės energijos vartojimo efektyvumo priemonės ir toliau lems mažesnę energijos suvartojimą po 2020 m., tačiau norint, kad jos prisidėtų prie kito Sąjungos 2030 m. energijos vartojimo efektyvumo tikslo įgyvendinimo, dėl tų priemonių taikymo po 2020 m. turėtų būti naujai sutaupoma energijos. Kita vertus, energijos kiekis, sutaupytas po 2020 m. gruodžio 31 d., negali būti įskaičiuotas į bendrą energijos kiekį, kuris turi būti sutaupytas nuo 2014 m. sausio 1 d. iki 2020 m. gruodžio 31 d.;

- (9) naujai sutaupomas energijos kiekis – tai papildomas kiekis tam, kuris ir taip jau būtų sutaupytas, taigi to energijos kiekio, kuris būtų ir taip sutaupytas, į tikslą įskaičiuoti negalima. Siekiant apskaičiuoti priemonių poveikį, gali būti skaičiuojamas tik grynasis sutaupytas energijos kiekis, išmatuojamas kaip energijos suvartojimo pokytis, kurį galima tiesiogiai susieti su konkrečia energijos vartojimo efektyvumo priemone. Kad galėtų apskaičiuoti grynąjį sutaupomą energijos kiekį, valstybės narės turėtų sumodeliuoti bazinį scenarijų, kaip situacija vystytųsi, jei atitinkama politikos priemonė nebūtų įgyvendinta. Politikos priemonės poveikis turėtų būti vertinamas lyginant su šiuo baziniu scenarijumi. Valstybės narės turi atsižvelgti į tai, kad per tą patį laikotarpį gali būti taikomos ir kitos politikos priemonės, kurios taip pat daro poveikį energijos taupymui, taigi ne visi pokyčiai, nustatyti nuo politikos priemonės taikymo pradžios, gali būti priskiriami tai vienai politikos priemonei. Įpareigosios, dalyvaujančiosios arba įgaliotosios šalies veiksmai turėtų faktiškai prisidėti prie energijos sutaupymo, kuris, jų teigimu, atitinka reikšmingumo reikalavimą;

- (10) dėl Sąjungos teisės aktų taikymo sutaupomas energijos kiekis negali būti įskaičiuojamas, nebent ši sutaupymą lėmusi priemonė viršija atitinkamų Sąjungos teisės aktų reikalaujamą minimumą tuo, kad ja nustatyti didesni energijos vartojimo efektyvumo reikalavimai nacionaliniu lygmeniu, arba tuo, kad priemonė daugiau diegiama. Pripažįstant tai, kad pastatų renovacija yra esminis ir ilgalaikis energijos taupymo elementas, būtina paaiškinti, kad bet koks dėl esamų pastatų renovacijos skatinimo priemonių sutaupomas energijos kiekis gali būti įskaičiuojamas tik jei jis yra papildomas tam kiekiui, kuris ir taip būtų buvęs sutaupyta netaikant atitinkamos priemonės, ir jei valstybė narė įrodo, kad įpareigotoji, dalyvaujančioji ar įgaliotoji šalis faktiškai prisidėjo prie energijos sutaupymo, siejamo su konkrečia priemone. Renovacija turėtų būti suprantama kaip apimanti pastatų, pastatų atitvarų ir pastatų dalių, įskaitant technines pastato sistemas, renovaciją. Pats individualios įrangos įrengimas nelaikomas „sistema“;
- (11) laikantis energetikos sąjungos strategijos ir geresnio reglamentavimo principų daugiau dėmesio reikėtų skirti stebėsenos ir patikros taisyklėms, įskaitant reikalavimą patikrinti statistiškai reprezentatyvų priemonių ėminį. Nuorodą į „statistiškai reikšmingą dalį ir reprezentatyvų ėminį“ reikėtų suprasti kaip reikalavimą nustatyti tokį (energijos taupymo priemonių) statistinės populiacijos poaibį, kuris tiksliai atspindėtų visą aptariamą populiaciją (visas energijos taupymo priemones) ir juo remiantis galima būtų padaryti pagrįstas išvadas dėl pasiklioavimo visų priemonių visuma;

- (12) energijos vartojimo efektyvumo didinimo priemonėmis visų pirma turėtų galėti pasinaudoti energijos nepriteklių patiriantys vartotojai. Valstybės narės jau ir dabar gali reikalauti, kad įpareigosios šalys į energijos taupymo priemones įtrauktų socialinius tikslus, susijusius su energijos nepriteklumi, o nuo šiol ši galimybė turėtų būti taikoma ir alternatyvioms priemonėms, be to, tai taps privaloma, tačiau valstybės narės pačios galės spręsti dėl tokių priemonių dydžio, apimties ir turinio. Remiantis Sutarties 9 straipsniu, Sąjungos energijos vartojimo efektyvumo politika turi būti įtrauki, taigi ir turi būti užtikrinta, kad energijos nepriteklių patiriantys vartotojai galėtų naudotis energijos vartojimo efektyvumo priemonėmis;
- (13) energija, pagaminta iš atsinaujinančiųjų išteklių naudojant ant pastatų ar juose montuojamus įrenginius, mažina iškastinio kuro poreikį. Mažesnis energijos suvartojimas ir energijos iš atsinaujinančiųjų išteklių naudojimas pastatų sektoriuje – tai dvi svarbios Sąjungos energetinės priklausomybės ir išmetamo šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekio mažinimo priemonės, ypač atsižvelgiant į tai, kad 2030-iesiems nustatyti didelio užmojo klimato srities ir energetikos tikslai ir 2015 m. gruodžio mėn. Paryžiuje surengtoje Jungtinių Tautų bendrosios klimato kaitos konvencijos šalių konferencijoje (COP21) priimti įsipareigojimai pasaulio mastu. Todėl 7 straipsnyje nurodyto energijos taupymo įpareigojimo tikslu valstybės narės turėtų turėti galimybę dėl ant pastatų arba juose sumontuotais įrenginiais iš atsinaujinančiųjų išteklių savo reikmėms pasigamintos energijos sutaupyta energijos kiekį įskaityti į energijos taupymo reikalavimų įgyvendinimą;

- (14) kuriant energetikos sąjungą ir įgyvendinant šildymo ir vėsinimo strategiją turi būti sustiprintos minimalios vartotojų teisės laiku gauti aiškią informaciją apie jų energijos suvartojimą – tai yra ir viena iš Komisijos komunikate „Naujų galimybių energijos vartotojams teikiančių priemonių rinkinio įgyvendinimas“ nurodytų priemonių.
- Direktyvos 2012/27/ES 9–11 straipsniai ir VII priedas turėtų būti iš dalies pakeisti taip, kad būtų numatytas dažnesnis išsamesnės informacijos apie energijos suvartojimą teikimas, jei tai techniškai įmanoma ir ekonomiškai veiksminga atsižvelgiant į įrengtus matavimo prietaisus. Turėtų būti aiškiau išdėstyta, kad tai, ar atskiras matavimas yra ekonomiškai veiksmingas, priklauso nuo to, ar susiję kaštai yra proporcingi galimam sutaupyti energijos kiekiui. Tai vertinant galima atsižvelgti į kitų konkrečių, planuojamų priemonių konkrečiame pastate, pavyzdžiui, renovacijos, poveikį. Taip pat turėtų būti paaiškinta, kad su sąskaitų išrašymu ir sąskaitose nurodoma informacija arba informacija apie suvartojamą kiekį susijusias teises turi vartotojai, kuriems šiluma, vėsuma arba karštas vanduo tiekiami iš centrinio šaltinio, net jei jie su energijos tiekėju nėra sudarę tiesioginės individualios sutarties. Galima suprasti, kad sąvoka „galutinis vartotojas“ apima tik fizinius ar juridinius asmenis, perkančius energiją remiantis su energijos tiekėju sudaryta tiesiogine individualia sutartimi. Todėl šių nuostatų tikslu turėtų būti pradėta vartoti sąvoka „galutinis naudotojas“, kad ja būtų nurodoma į platesnę vartotojų grupę. Sąvoka „galutinis naudotojas“ turėtų, be galutinių vartotojų, perkančių šilumą, vėsumą ar karštą vandenį savo asmeninėms reikmėms, taip pat apimti daugiabučių ar daugeliui paskirčių naudojamų pastatų gyventojus, į kurių pavienius butus (vienetus) šiluma, vėsuma ar karštas vanduo tiekiami iš centrinio šaltinio, ir kai gyventojai nėra sudarę tiesioginės ar individualios sutarties su energijos tiekėju. Sąvoka „atskirų skaitiklių duomenys“ turėtų reikšti suvartojimo tokių pastatų pavieniuose butuose (vieniuose) duomenis. Ne vėliau kaip 2020 m. sausio 1 d. turi būti įdiegti nauji šilumos skaitikliai ir šilumos dalikliai, kurių duomenys būtų nuskaitomi nuotoliniu būdu, kad vartotojams būtų užtikrintas ekonomiškai efektyvus ir dažnas informacijos apie suvartojamą kiekį teikimas. Naują 9a straipsnį numatoma taikyti tik iš centrinio šaltinio tiekiamai šilumai, vėsumai ir karštam vandeniui. Valstybės narės gali savo nuožiūra nuspręsti, ar nuotolinio duomenų nuskaitymo prieinančią / privažiuojant technologiją laikomos nuotoliniu būdu nuskaitomomis. Naudojant nuotoliniu būdu nuskaitomus prietaisus nereikia patekti į pavienius butus ar vienetų, kad duomenis būtų galima nuskaityti;

- (14a) siekiant užtikrinti individualaus šiluminės energijos suvartojimo apskaitos skaidrumą ir taip palengvinti atskiro matavimo įgyvendinimą, valstybės narės turėtų viešai paskelbti visas taikomas nacionalines šilumos, vėsumos ar karšto vandens suvartojimo daugiabučių ir daugeliui paskirčių naudojamuose pastatuose sąnaudų paskirstymo taisykles. Be skaidrumo aspekto, valstybės narės gali norėti apsvarstyti galimybę imtis priemonių, kuriomis būtų stiprinama konkurencija teikiant atskiro matavimo paslaugas, ir taip padėti užtikrinti, kad visi galutinių naudotojų patiriami kaštai būtų pagrįsti;
- (15) tam tikros Direktyvos 2012/27/ES 15 straipsnio nuostatos dėl energijos transformacijos, perdavimo ir skirstymo turėtų būti panaikintos. Dėl energetikos srities *acquis* peržiūros valstybių narių įpareigojimai pagal skirtingus su energetika susijusius aktus gali būti restruktūrizuoti. Šis restruktūrizavimas neturėtų turėti poveikio valstybių narių prievolei laikytis esminių Direktyvos 2012/27/ES reikalavimų, kurie gali būti iš dalies arba visiškai perkelti į kitus aktus;
- (16) atsižvelgiant į technologijų pažangą ir didėjančią atsinaujinančiųjų išteklių energijos dalį elektros energijos gamybos sektoriuje, elektros energijos taupymo nustatytasis koeficientas, išreikštas kWh, turėtų būti peržiūrimas siekiant atsižvelgti į elektros pirminės energijos koeficiento (PEK) pokyčius. Elektros PEK apskaičiuojamas pagal metines vidutines vertes. Fizinės energijos turinio apskaičiavimo metodas naudojamas branduolinės elektros energijos ir šilumos gamybai, o techninės konversijos našumo metodas – elektros ir šilumos gamybai iš iškastinio kuro ir biomasės. Ne degimo būdu pagamintai atsinaujinančiųjų išteklių energijai taikomas metodas – tiesioginis ekvivalentas, grindžiamas bendru pirminės energijos kiekiu. Siekiant apskaičiuoti, kokią pirminės energijos dalį bendroje šilumos ir elektros energijos gamyboje (kogeneracijoje) sudaro elektros energija, naudojamas Direktyvos 2012/27/ES II priede pateiktas metodas. Naudojama vidutinė, o ne ribinė rinkos pozicija. Laikoma, kad ne degimo būdu iš atsinaujinančiųjų išteklių pagamintos energijos konversijos našumas yra 100 %, geoterminių jėgainių pagamintos energijos – 10 %, o branduolinių elektrinių – 33 %. Bendras kogeneracijos našumas apskaičiuojamas remiantis naujausiais Eurostato duomenimis. Kalbant apie sistemos ribas, visų energijos šaltinių PEK yra 1. Skaičiavimai grindžiami naujausia PRIMES pagrindinio scenarijaus versija. PEK vertė grindžiama 2020 m. prognoze. Analizė apima ES valstybes nares ir Norvegiją. Norvegijos duomenų rinkinys yra grindžiamas ENTSO-E duomenimis;

- (17) siekiant užtikrinti, kad būtų galima atnaujinti direktyvos priedus ir 14 straipsnio 10 dalyje nurodytas suderintąsias naudingumo atskaitos vertes, būtina išplėsti Komisijai suteiktus įgaliojimus.
- (18) siekiant, kad būtų galima įvertinti Direktyvos 2012/27/ES veiksmingumą, reikėtų įvesti reikalavimą atlikti bendrą direktyvos peržiūrą ir pateikti ataskaitą Europos Parlamentui ir Tarybai ne vėliau kaip 2024 m. vasario 28 d.;
- (19) pagal 2011 m. rugsėjo 28 d. valstybių narių ir Komisijos bendrą politinį pareiškimą dėl aiškinamųjų dokumentų¹ valstybės narės įsipareigojo pagrįstais atvejais prie pranešimų apie savo perkėlimo į nacionalinę teisę priemonės pridėti vieną ar daugiau dokumentų, kuriuose paaiškinamas direktyvos nuostatų ir nacionalinių perkėlimo priemonių atitinkamų dalių tarpusavio ryšys. Šios direktyvos atveju teisės aktų leidėjas laikosi nuomonės, kad tokių dokumentų perdavimas yra pagrįstas;
- 20) todėl Direktyva 2012/27/ES turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeista,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

¹ OL C 369, 2011 12 17, p. 14.

1 straipsnis

Direktyva 2012/27/ES iš dalies keičiama taip:

1) 1 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Šia direktyva nustatoma bendra energijos vartojimo efektyvumo skatinimo Sąjungoje priemonių sistema, siekiant užtikrinti, kad būtų pasiekti pagrindiniai Sąjungos energijos vartojimo efektyvumo tikslai – iki 2020 m. 20 % tikslas ir iki 2030 m. 30 % tikslas, – ir sudaromos sąlygos energijos vartojimo efektyvumą toliau didinti ir po tų datų. Joje nustatomos taisyklės, kuriomis siekiama šalinti kliūtis energijos rinkoje ir rinkos trūkumus, trukdančius efektyviai tiekti ir naudoti energiją, ir numatoma, kad turi būti nustatyti 2020 m. ir 2030 m. nacionaliniai orientaciniai energijos vartojimo efektyvumo tikslai ir indėliai.“;

2) 3 straipsnis pakeičiamas taip:

„3 straipsnis

Energijos vartojimo efektyvumo tikslai

1. Kiekviena valstybė narė nusistato 2020 m. orientacinį nacionalinį energijos vartojimo efektyvumo tikslą, grįsdama jį pirminės ar galutinės energijos suvartojimu, sutaupytu pirminės ar galutinės energijos kiekiu arba energijos intensyvumu. Šiuos tikslus valstybės narės pateikia Komisijai pagal 24 straipsnio 1 dalį ir XIV priedo 1 dalį. Tai darydamos jos savo tikslus taip pat išreiškia absoliučiu pirminės energijos suvartojimo ir galutinės energijos suvartojimo 2020 m. lygiu ir paaiškina, koku būdu ir kokiais duomenimis remiantis tai buvo apskaičiuota.

Nustatydamos šiuos tikslus valstybės narės atsižvelgia į:

- a) tai, kad 2020 m. Sąjungos suvartojimas turi neviršyti 1 483 mln. tne pirminės energijos arba turi neviršyti 1 086 mln. tne galutinės energijos;
- b) tai, kad būtų laikomasi šioje direktyvoje numatytų priemonių;

- c) priemonės, priimtas norint pasiekti nacionalinius energijos taupymo tikslus, nustatytus pagal Direktyvos 2006/32/EB 4 straipsnio 1 dalį; ir
- d) kitas energijos vartojimo efektyvumo skatinimo valstybėse narėse ir Sąjungos lygmeniu priemonės.

Nustatydamos tuos tikslus valstybės narės taip pat gali atsižvelgti į nacionalines aplinkybes, kurios turi poveikio pirminės energijos vartojimui, pavyzdžiui, į:

- a) likusį ekonomiškai efektyvų energijos taupymo potencialą;
- b) BVP pokyčius ir prognozes;
- c) energijos importo ir eksporto pokyčius;
- d) visų atsinaujinančiųjų energijos išteklių, branduolinės energijos, anglies dioksido surinkimo ir saugojimo technologijų raidą; ir
- e) ankstyvuosius veiksmus.

2. Ne vėliau kaip 2014 m. birželio 30 d. Komisija įvertina padarytą pažangą ir tai, ar tikėtina, jog Sąjunga pasieks tai, kad 2020 m. energijos suvartojimas neviršytų 1 483 mln. tne pirminės energijos ir (arba) neviršytų 1 086 mln. tne galutinės energijos.

3. Atlikdama 2 dalyje nurodytą vertinimą Komisija:

- a) susumuoja valstybių narių praneštus orientacinius nacionalinius energijos vartojimo efektyvumo tikslus;
- b) įvertina, ar tų tikslų suma gali būti laikoma patikimu orientyru, rodančiu, kad Sąjunga sėkmingai siekia savo tikslų, kartu atsižvelgdama į pirmos metinės ataskaitos, pateiktos pagal 24 straipsnio 1 dalį, vertinimą ir į nacionalinių energijos vartojimo efektyvumo veiksmų planų, pateiktų pagal 24 straipsnio 2 dalį, vertinimą;

- c) atsižvelgia į papildomą analizę, grindžiamą:
- i) vertinimu, kokia pažanga padaryta energijos vartojimo srityje ir kaip keičiasi energijos vartojimo ir ekonominės veiklos santykis Sąjungos mastu, įskaitant energijos tiekimo veiksmingumo padidėjimą valstybėse narėse, kurios savo nacionalinius orientacinius tikslus grindžia galutinės energijos suvartojimu arba sutaupytu galutinės energijos kiekiu, įskaitant pažangą, padarytą dėl to, kad šios valstybės narės laikosi šios direktyvos III skyriaus nuostatų;
 - ii) scenarijų, susijusių su būsimomis energijos vartojimo Sąjungos lygmeniu tendencijomis, modeliavimo rezultatais;
- d) palygina a–c punktų rezultatus su energijos suvartojimu, kurio reikia norint pasiekti, kad energijos suvartojimas 2020 m. neviršytų 1 483 mln. tne pirminės energijos ir (arba) neviršytų 1 086 mln. tne galutinės energijos.

3a. Ne vėliau kaip 2022 m. spalio 31 d. Komisija įvertina, ar Sąjunga pasiekė savo pagrindinius 2020 m. tikslus.

4. Kiekviena valstybė narė pagal Reglamento (ES) XX/20XX [dėl energetikos sąjungos valdymo] [4] ir [6] straipsnius nusistato orientacinį nacionalinį indėlį į 1 straipsnio 1 dalyje nurodytą Sąjungos 2030 m. energijos vartojimo efektyvumo tikslą. Nusistatydamos šiuos indėlius valstybės narės atsižvelgia į tai, kad 2030 m. Sąjungos energijos suvartojimas turi neviršyti 1 321 mln. tne pirminės energijos ir (arba) neviršyti 987 mln. tne galutinės energijos. Šiuos indėlius valstybės narės nurodo Komisijai savo integruotuose nacionaliniuose energetikos ir klimato srities veiksmų planuose laikydamosi Reglamento (ES) XX/20XX [dėl energetikos sąjungos valdymo] [3] straipsnyje ir [7–11] straipsniuose nustatytos tvarkos.“;

3) 7 straipsnis pakeičiamas taip:

„7 straipsnis

Įpareigojimas taupyti energiją

1. Valstybės narės sutaupo bent tokį bendrą galutinės energijos kiekį, kuris atitinka:
 - a) nuo 2014 m. sausio 1 d. iki 2020 m. gruodžio 31 d. kiekvienais metais naujai sutaupomą kiekį, lygų 1,5 % metinio galutiniams vartotojams parduodamo energijos kiekio, kurio vidurkis išvestas pagal trejų metų, ėjusių prieš 2013 m. sausio 1 d., metų duomenis;
 - b) kiekvienais metais naujai sutaupomą kiekį
 - nuo 2021 m. sausio 1 d. iki 2025 m. gruodžio 31 d.: lygų 1,5 % metinio galutiniams vartotojams parduodamo energijos kiekio, kurio vidurkis išvestas pagal trejų metų, ėjusių prieš 2019 m. sausio 1 d., metų duomenis.
 - nuo 2026 m. sausio 1 d. iki 2030 m. gruodžio 31 d.: lygų 1,0 % metinio galutiniams vartotojams parduodamo energijos kiekio, kurio vidurkis išvestas pagal trejų metų, ėjusių prieš 2019 m. sausio 1 d., metų duomenis.

Nukrypstant nuo reikalavimo, mažos salų valstybės narės nuo 2021 m. sausio 1 d. iki 2030 m. gruodžio 31 d. kiekvienais metais naujai sutaupo kiekį, lygų 0,8% metinio galutiniams vartotojams parduodamo energijos kiekio, kurio vidurkis išvestas pagal trejų metų, ėjusių prieš 2019 m. sausio 1 d., metų duomenis.

b punkto taikymo tikslais, nedarydamos poveikio 2 ir 3 dalių nuostatų taikymui, valstybės narės gali įskaiciuoti sutaupytą energijos kiekį, kurį lemia politikos priemonės, nustatytos po 2020 m. gruodžio 31 d. arba prieš tai, jei dėl tų priemonių imamasi naujų atskirų veiksmų po 2020 m. gruodžio 31 d.

Į šį apskaičiavimą gali būti neįtraukiama dalis ar visas transporto sektoriui parduotas ir jame sunaudotas energijos kiekis.

Valstybės narės nusprendžia, kaip naują sutaupyti reikalaujamą energijos kiekį jos paskirstys kiekvienu iš a ir b punktuose nurodytų laikotarpių, kad kiekvieno laikotarpio pabaigoje būtų pasiektas bendras sutaupyti reikalaujamas kiekis.

2. Laikydamosi 3 dalies nuostatos, kiekviena valstybė narė gali:

- a) apskaičiavimą, kurio reikalaujama pagal 1 dalies a punktą, 2014 m. ir 2015 m. atlikti naudodama 1 % vertes; 2016 m. ir 2017 m. – 1,25 % vertes, o 2018 m., 2019 m. ir 2020 m. – 1,5 % vertes;
- b) į skaičiavimą neįtraukti dalies ar viso parduotos energijos kiekio, panaudoto Direktyvos 2003/87/EB I priede išvardytai pramoninei veiklai;
- c) leisti energijos kiekį, sutaupytą dėl 14 straipsnio 4 dalyje, 14 straipsnio 5 dalies b punkte bei 15 straipsnio 1–6 ir 9 dalyse nustatytų reikalavimų įgyvendinimo energijos transformacijos, skirstymo ir perdavimo sektoriuose, įskaitant efektyvią centralizuoto šilumos ar vėsumos tiekimo infrastruktūrą, įskaičiuoti į energijos kiekį, kuris turi būti sutaupytas pagal 1 dalį;
- d) dėl atskirų veiksmų, kurie naujai įgyvendinami nuo 2008 m. gruodžio 31 d. ir daro poveikį 2020 m. ir vėliau ir kurie gali būti išmatuoti bei patikrinti, sutaupytą energiją įskaičiuoti į energijos, kuri turi būti sutaupyta pagal 1 dalį, kiekį;
- e) įskaičiuoti dėl politikos priemonių sutaupytą energijos kiekį, su sąlyga, kad galima įrodyti, jog dėl tų priemonių imtasi atskirų veiksmų po 2018 m. sausio 1 d. ir prieš 2020 m. gruodžio 31 d., dėl kurių taikymo sutaupoma energija po 2020 m. gruodžio 31 d.;
- f) į 1 dalyje reikalaujamą sutaupyti energijos kiekį neįskaičiuoti 30 % patikrinamo energijos kiekio, kuris savoms reikmėms pasigaminamas ant pastatų arba juose sumontuotais įrenginiais, kurie įdiegti dėl politikos priemonių, skatinančių naujai diegti energijos gamybos iš atsinaujinančiųjų išteklių technologijas.

3. Dėl visų pagal 2 dalį pasirinktų galimybių taikymo sutaupyta kiekis turi būti ne didesnis kaip 35 % 1 dalyje nurodyto reikalaujamo sutaupyti kiekio. Valstybės narės pasirinktas galimybes taiko ir jų taikymo poveikį apskaičiuoja 1 dalies a ir b punktuose nurodytais laikotarpiais atskirai:

- a) energijos kiekiui, kuris turi būti sutaupyta per 1 dalies a punkte nurodytą laikotarpį, apskaičiuoti valstybės narės gali pasinaudoti 2 dalies a, b, c ir d punktais;
- b) energijos kiekiui, kuris turi būti sutaupyta per 1 dalies b punkte nurodytą laikotarpį, apskaičiuoti valstybės narės gali pasinaudoti 2 dalies b, c ir d punktais su sąlyga, kad d punkte apibrėžti atskiri veiksmai ir po 2020 m. gruodžio 31 d. turės patikrinamą ir išmatuojamą poveikį.

4. Energijos kiekis, sutaupyta po 2020 m. gruodžio 31 d., negali būti įskaičiuotas į bendrą energijos kiekį, kuris turi būti sutaupyta nuo 2014 m. sausio 1 d. iki 2020 m. gruodžio 31 d.

4a. Valstybės narės, kurios viršija bendrą energijos kiekį, kuris turi būti sutaupyta nuo 2014 m. sausio 1 d. iki 2020 m. gruodžio 31 d., gali perteklinį sutaupyta kiekį įskaičiuoti į bendrą energijos kiekį, kuris turi būti sutaupyta laikotarpiu iki 2030 m. gruodžio 31 d.

4b. Valstybės narės gali įpareigotosioms šalims leisti konkrečiais metais sutaupyta energijos kiekį įskaičiuoti, lyg jis būtų buvęs sutaupyta bet kuriais iš ketverių ankstesnių metų arba trejų paskesnių metų, jei tai nėra po 1 dalyje nurodyto įpareigojimų laikotarpio pabaigos, su sąlyga, kad perteklinis nuo 2014 m. sausio 1 d. iki 2020 m. gruodžio 31 d. sutaupyta energijos kiekis gali būti įskaičiuotas siekiant įgyvendinti įpareigojimus nuo 2021 m. sausio 1 d. iki 2030 m. gruodžio 31 d.

5. Valstybės narės užtikrina, kad energijos kiekis, sutaupyta dėl 7a ir 7b straipsniuose ir 20 straipsnio 6 dalyje nurodytų priemonių taikymo, būtų apskaičiuotas pagal V priedą.

6. 1 dalyje reikalaujamą sutaupyti energijos kiekį valstybės narės sutaupo sukurdamos 7a straipsnyje nurodytas energijos vartojimo efektyvumo įpareigojimų sistemas arba priimdamos 7b straipsnyje nurodytas alternatyvias priemones. Energijos vartojimo efektyvumo įpareigojimų sistemas valstybės narės gali derinti su alternatyviomis politikos priemonėmis.

6a. Rengdamos 7a ir 7b straipsniuose nurodytas politikos priemones valstybės narės atsižvelgia į poreikį kovoti su energijos nepriteklumi, laikantis valstybių narių nustatytų kriterijų ir atsižvelgiant į jų taikomą praktiką šioje srityje¹.

7. Valstybės narės turi įrodyti, kad, kai politikos priemonių ar atskirų veiksmų poveikis sutampa, sutaupytos energijos kiekis nėra skaičiuojamas du kartus.“;

8. Ne vėliau kaip 2024 m. birželio 30 d. Komisija įvertina pažangą, padarytą siekiant 3 straipsnio 4 dalyje nustatytų pagrindinių tikslų, ir tai, ar atsižvelgiant į šį vertinimą 1 dalies b punkto antroje įtraukoje nurodyta vertė turėtų būti padidinta iki 1,5 % 2026–2030 m. laikotarpiui. Prireikus Komisija šiuo tikslu pateikia pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto.

4) įterpiami šie 7a ir 7b straipsniai:

¹ Priklausomai nuo diskusijų dėl Direktyvos [XXXX] dėl elektros energijos vidaus rinkos bendrųjų taisyklių rezultatų; gali būti daroma kryžminė nuoroda į tos direktyvos 29 straipsnį.

Energijos vartojimo efektyvumo įpareigojimų sistemos

1. Jei valstybės narės nusprendžia 7 straipsnio 1 dalyje joms nustatytą įpareigojimą sutaupyti tam tikrą energijos kiekį įgyvendinti sukurdamos energijos vartojimo efektyvumo įpareigojimų sistemas, jos užtikrina, kad kiekvienos valstybės narės teritorijoje veiklą vykdančios įpareigosios šalys, nurodytos 2 dalyje, nepažeisdamos 7 straipsnio 2 dalies, įgyvendintų 7 straipsnio 1 dalyje nurodytą bendro galutinio energijos suvartojimo mažinimo reikalavimą.
2. Remdamosi objektyviais ir nediskriminaciniais kriterijais valstybės narės paskiria įpareigotąsias šalis iš jų teritorijoje veikiančių energijos skirstytojų ir (arba) mažmeninės prekybos energija įmonių, taip pat gali įtraukti jų teritorijoje veikiančius transportui naudojamų degalų skirstytojus arba mažmeninės prekybos transportui naudojamais degalais įmones. Įpareigosios šalys, kurias valstybės narės paskiria iš galutinių vartotojų, įpareigojimui įvykdyti reikiamą energijos kiekį sutaupo nepriklausomai nuo skaičiavimo, atlikto pagal 7 straipsnio 1 dalį, arba, jei valstybės narės taip nusprendžia, pasitelkdamos sertifikuotą kitų šalių sutaupytos energijos kiekį, kaip aprašyta 5 dalies b punkte.
3. Energijos kiekį, kurį privalo sutaupyti kiekviena įpareigotoji šalis, valstybės narės išreiškia galutinės arba pirminės suvartojamos energijos kiekiu. Metodas, taikomas reikalaujamos sutaupyti energijos kiekiui išreikšti, taikomas ir energijos kiekiui, kurį įpareigosios šalys teigia sutaupiusios, apskaičiuoti. Taikomi IV priede nustatyti perskaičiavimo koeficientai.
4. Valstybės narės sukuria matavimo, kontrolės ir tikrinimo sistemas, pagal kurias būtų bent patikrinta įpareigotųjų šalių įdiegtų energijos vartojimo efektyvumo didinimo priemonių statistiškai reikšminga dalis ir reprezentatyvusis ėminys. Tas matavimas, kontrolė ir tikrinimas atliekami nepriklausomai nuo įpareigotųjų šalių.

5. Valstybės narės energijos vartojimo efektyvumo įpareigojimų sistemoje:
- a) [išbraukta]
 - b) gali leisti įpareigotosioms šalims į joms tenkanti įpareigojimą įtraukti sertifikuotą sutaupytos energijos kiekį, kurį sutaupė energetinių paslaugų teikėjai ar kitos trečiosios šalys, įskaitant atvejus, kai įpareigotosios šalys skatina priemonės pasitelkdamos kitas valstybės patvirtintas organizacijas arba valdžios institucijas; šios priemonės gali būti susijusios arba nesusijusios su oficialiomis partnerystėmis ir gali būti derinamos su kitais finansavimo šaltiniais. Tuo atveju, kai valstybės narės tai leidžia, jos užtikrina, kad būtų įdiegtas aiškus, skaidrus ir visiems rinkos dalyviams atviras patvirtinimo procesas, kuriuo būtų siekiama kuo labiau sumažinti sertifikavimo išlaidas.
6. Valstybės narės kartą per metus skelbia kiekvienos įpareigotosios šalies arba kiekvienos įpareigotųjų šalių pakategorės sutaupytos energijos kiekį ir bendrą įgyvendinant sistemą sutaupytą energijos kiekį.

7b straipsnis

Alternatyvios politikos priemonės

1. Jei valstybės narės nusprendžia 7 straipsnio 1 dalyje joms nustatytą įpareigojimą sutaupyti tam tikrą energijos kiekį įgyvendinti nustatydamos alternatyvias politikos priemones, jos užtikrina, kad energiją pagal 7 straipsnio 1 dalį sutaupytų galutiniai vartotojai.
2. [išbraukta]
3. Visoms priemonėms, išskyrus susijusias su apmokestinimo priemonėmis, valstybės narės sukuria matavimo, kontrolės ir tikrinimo sistemas, pagal kurias būtų bent patikrinta dalyvaujančiųjų arba įgaliotųjų šalių įdiegtų energijos vartojimo efektyvumo didinimo priemonių statistiškai reikšminga dalis ir reprezentatyvusis ėminys. Tas matavimas, kontrolė ir tikrinimas atliekami nepriklausomai nuo dalyvaujančiųjų arba įgaliotųjų šalių.“;

5) 9 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) antraštė pakeičiama taip:

„Dujų suvartojimo matavimas“

b) 1 dalies pirma pastraipa pakeičiama taip:

„Valstybės narės užtikrina, kad, jei tai yra techniškai įmanoma, finansiškai pagrįsta ir proporcinga atsižvelgiant į potencialų energijos suvartojimo sumažinimą, galutiniams gamtinių dujų vartotojams konkurencingomis kainomis būtų pateikiami individualūs skaitikliai, kurie tiksliai atspindi faktinį energijos suvartojimą ir pateikia informaciją apie tikslų laiką, kada ji buvo suvartota.“;

c) 2 dalis iš dalies keičiama taip:

i) įžanginis sakinyс pakeičiamas taip:

„Jei valstybės narės įgyvendina pažangiųjų matavimo sistemų ir pažangiųjų skaitiklių gamtinėms dujoms diegimo tvarką pagal Direktyvą 2009/73/EB ir tokiu mastu, koku jos tai daro.“;

ii) c ir d punktai išbraukiami;

d) 3 dalis išbraukiama;

6) įterpiami šie 9a, 9b ir 9c straipsniai:

Šildymo, vėsinimo ir buitinio karšto vandens matavimas

1. Valstybės narės užtikrina, kad centralizuotai tiekiamos šilumos, centralizuotai teikiamos vėsumos ir buitinio karšto vandens galutiniai vartotojai konkurencingomis kainomis būtų aprūpinami skaitikliais, kurie tiksliai rodo galutinio vartotojo faktinę energijos suvartojimą.

Tais atvejais, kai šiluma, vėsuma arba karštas vanduo pastatui tiekiami iš centrinio daug pastatų aptarnaujančio šaltinio arba centralizuoto šilumos ar vėsumos tiekimo tinklo, prie šilumokaičio arba tiekimo vietoje įrengiamas skaitiklis.

Šildymo, vėsinimo ir buitinio karšto vandens atskiras matavimas ir sąnaudų paskirstymas už juos

1. Daugiabučiuose ir daugeliui paskirčių naudojamuose pastatuose, kuriuose yra centrinis šildymo ar vėsinimo šaltinis, arba į kuriuos šiluma ir vėsuma tiekama iš centralizuotų tiekimo sistemų, įrengiami individualūs skaitikliai, matuojantys kiekviename pastato bute (vienete) suvartojamos šilumos, vėsumos arba karšto vandens kiekį, jei tai techniškai įmanoma ir ekonomiškai efektyvu, kadangi yra proporcinga galimam sutaupyti energijos kiekiui.

Jei šilumai matuoti individualių skaitiklių naudoti neįmanoma dėl techninių priežasčių arba tai nėra ekonomiškai veiksminga, kiekviename radiatoriuje suvartotai energijai matuoti naudojami individualūs šilumos dalikliai, nebent atitinkama valstybė narė įrodo, kad tokių šilumos daliklių įrengimas nebūtų ekonomiškai veiksmingas. Tais atvejais gali būti svarstoma galimybė naudoti alternatyvius ekonomiškai veiksmingus suvartotos šilumos matavimo metodus. Kiekviena valstybė narė aiškiai nustato ir paskelbia bendruosius kriterijus, metodiką ir (arba) procedūras, kuriais nustatoma, kas yra techniškai neįmanoma ir ekonomiškai neefektyvu.

2. Naujuose daugiabučiuose pastatuose ir naujų daugeliui paskirčių naudojamų pastatų gyvenamojoje dalyje, kai juose yra centrinis šildymo šaltinis karštam vandeniui arba į juos šiluma tiekama iš centralizuotų tiekimo sistemų, nepaisant 1 dalies, įrengiami individualūs karšto vandens skaitikliai.

3. Jeigu daugiabučius ir daugeliui paskirčių naudojamus pastatus aptarnauja centralizuoto šilumos ar vėsumos tiekimo tinklas arba vyrauja nuosavos tokių pastatų bendros pastato šildymo ar vėsinimo sistemos, valstybės narės skaidriu būdu viešai paskelbia visas taikomas nacionalines šilumos, vėsumos ar karšto vandens suvartojimo tokiuose pastatuose sąnaudų paskirstymo taisykles, kad būtų užtikrintas individualaus suvartojimo apskaitos skaidrumas ir tikslumas. Tam tikrais atvejais tokiose taisyklėse pateikiamos gairės, kaip paskirstyti sąnaudas už šilumą ir (arba) karštą vandenį, kurie naudojami:

- a) kaip buitinis karštas vanduo;
- b) kaip šiluma, kurią išskiria pastato įrenginiai siekiant apšildyti bendro naudojimo patalpas (jei laiptinėse ir koridoriuose įrengti radiatoriai);
- c) butams šildyti.

9c straipsnis

Nuotolinio nuskaitymo reikalavimas

1. Taikant 9a ir 9b straipsnius, 2020 m. sausio 1 d. ar vėliau [arba perkėlimo į nacionalinę teisę data, jei ta data yra vėlesnė] įrengiami skaitikliai ir šilumos dalikliai turi būti nuotoliniu būdu nuskaitymi prietaisai. Toliau taikomos 9b straipsnio 1 dalies pirmoje ir antroje pastraipose išdėstytos techninių galimybių ir ekonominio efektyvumo sąlygos.

2. Jau įrengti skaitikliai ir šilumos dalikliai, kurių duomenys nenuskaitymi nuotoliniu būdu, turi būti ne vėliau kaip xxxx [dešimt metų po šios direktyvos įsigaliojimo] aprūpinti tokia funkcija arba pakeisti nuotoliniu būdu nuskaitymais prietaisais, išskyrus atvejus, kai valstybė narė įrodo, kad tai yra ekonomiškai neveiksminga.“ ;

7) 10 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) antraštė pakeičiama taip:

„Sąskaitose už dujas pateikiama informacija“

b) 1 dalies pirma pastraipa pakeičiama taip:

„1. Jei galutiniai vartotojai neturi Direktyvoje 2009/73/EB nurodytų pažangiųjų skaitiklių, valstybės narės ne vėliau kaip 2014 m. gruodžio 31 d. užtikrina, kad sąskaitose už dujas pateikiama informacija būtų tiksli ir pagrįsta faktiniu suvartojimu, kaip numatyta VII priedo 1.1 punkte, jei tai techniškai įmanoma ir ekonomiškai pagrįsta.“;

c) 2 dalies pirma pastraipa pakeičiama taip: .

„Pagal Direktyvą 2009/73/EB įrengti skaitikliai turi užtikrinti, kad sąskaitose pateikiama informacija būtų tiksli ir grindžiama faktiniu suvartojimu. Valstybės narės užtikrina, kad galutiniams vartotojams būtų suteikta galimybė nesunkiai gauti papildomą informaciją, kuri leistų pačiam galutiniam vartotojui patikrinti ankstesnį suvartojimą.“;

8) įterpiamas šis 10a straipsnis:

„10a straipsnis

Šildymo, vėsinimo ir buitinio karšto vandens sąskaitose pateikiama informacija ir informacija apie suvartojimą

1. Valstybės narės užtikrina, kad kai yra įrengti skaitikliai arba šilumos dalikliai, pagal VIIa priedo 1 ir 2 punktus visiems galutiniams naudotojams, tai yra fiziniams arba juridiniams asmenims, perkantiems šilumą, vėsumą arba karštą vandenį savo galutiniam vartojimui, ar fiziniams arba juridiniams asmenims, naudojantiems atskirą pastatą arba butą (vienetą) daugiabučių ar daugeliui paskirčių naudojamame pastate, į kurį šiluma, vėsuma arba karštas vanduo tiekiami iš centrinio šaltinio, ir nesudariusiems tiesioginės ar individualios sutarties su energijos tiekėju, sąskaitose pateikiama informacija ir informacija apie suvartojimą būtų tiksli ir pagrįsta faktiniu suvartojimu arba šilumos daliklio rodmenimis.

Šis įpareigojimas, kai taip nustato valstybė narė, tačiau išskyrus atvejus, kai suvartojimas matuojamas 9b straipsnyje nurodytais atskirais šilumos dalikliais, gali būti įgyvendintas reguliaraus savarankiško duomenų registravimo sistema, pagal kurią savo skaitiklių rodmenis perduoda galutiniai vartotojai arba galutiniai naudotojai. Tik tais atvejais, jei galutinis vartotojas ar galutinis naudotojas nepateikia skaitiklių rodmenų už atitinkamą sąskaitų išrašymo laikotarpį, sąskaitų išrašymas grindžiamas numatomu suvartotu kiekiu arba fiksuoto dydžio norma.

Valstybės narės nusprendžia, kas turėtų būti atsakingas už 1 dalyje nurodytos informacijos teikimą tiems galutiniams naudotojams, kurie nėra sudarę tiesioginės ar individualios sutarties su energijos tiekėju.

2. Valstybės narės:

- a) reikalauja, kad, jeigu turima informacija apie galutinių naudotojų suvartotos energijos sąskaitas ir ankstesnį suvartojimą arba šilumos daliklių rodmenis, galutinio naudotojo prašymu ji būtų pateikta galutinio naudotojo nurodytam energetinių paslaugų teikėjui;
- b) užtikrina, kad galutiniams vartotojams būtų sudaryta galimybė elektroniniu būdu gauti sąskaitose pateikiamą informaciją ir elektronines sąskaitas ir kad, ypač tais atvejais, kai sąskaitos nėra grindžiamos faktiniu suvartojimu, vartotojai, to paprašę, gautų aiškų ir suprantamą paaiškinimą, kaip sudaromos jų sąskaitos;
- c) užtikrina, kad visiems galutiniams naudotojams pagal VIIa priedo 3 punktą kartu su sąskaita, grindžiama faktiniu suvartojimu arba šilumos daliklio rodmenimis, būtų pateikiama atitinkama informacija;
- d) gali nustatyti, kad galutinio vartotojo prašymu šiose sąskaitose esanti informacija nebūtų laikoma mokėjimo prašymu. Valstybės narės užtikrina, kad tokiais atvejais būtų pasiūlyta lanksti faktinio mokėjimo tvarka.“;

9) 11 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) antraštė pakeičiama taip:

„Prieigos prie dujų suvartojimo matavimo informacijos ir sąskaitose pateikiamos informacijos kaštai“;

b) 2 dalis išbraukiama;

10) įterpiamas šis 11a straipsnis:

„11a straipsnis

Prieigos prie šilumos, vėsumos ir buitinio karšto vandens suvartojimo matavimo informacijos ir sąskaitose pateikiamos informacijos, ir informacijos apie suvartojamą kiekį kaštai

1. Valstybės narės užtikrina, kad galutiniai naudotojai sąskaitas už suvartotą energiją ir sąskaitose pateikiamą informaciją gautų nemokamai ir kad galutiniams naudotojams taip pat būtų suteikta galimybė tinkamu būdu ir nemokamai susipažinti su suvartojimo duomenimis.
2. Nepaisant 1 dalies, informacijos apie individualų šilumos, vėsumos ir karšto vandens suvartojimą daugiabučiuose ir daugeliui paskirčių naudojamuose pastatuose pateikimo sąskaitose kaštai vadovaujantis 9b straipsniu paskirstomi nesiekiant pelno. Su šios užduoties paskyrimu trečiajai šaliai, pavyzdžiui, paslaugų teikėjui arba vietos energijos tiekėjui, susiję kaštai, apimantys faktinio individualaus suvartojimo matavimą, paskirstymą ir apskaitą tokiuose pastatuose, gali būti perkelti galutiniams naudotojams, jei tokie kaštai yra pagrįsti.“;
3. Siekdamos užtikrinti, kad atskiro matavimo paslaugų kaštai būtų pagrįsti, kaip nurodyta 2 dalyje, valstybės narės gali skatinti konkurenciją šiame paslaugų sektoriuje imdamosi atitinkamų priemonių, pavyzdžiui, rekomenduoti ar kitaip skatinti skelbti konkursus ir (arba) naudoti sąveikius prietaisus, kurie palengvintų galimybę keisti paslaugos teikėjus.

11) 15 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 5 dalis iš dalies keičiama taip:

i) pirma ir antra pastraipos išbraukiamos;

ii) trečia pastraipa pakeičiama taip:

„Perdavimo sistemų operatoriai ir skirstymo sistemų operatoriai laikosi XII priede nustatytų reikalavimų.“;

b) 8 dalis išbraukiama;

11a) 20 straipsnio 6 dalyje nuoroda į 7 straipsnio 1 dalį pakeičiama nuoroda į 7a straipsnį.

12) 23 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Įgaliojimai priimti 22 straipsnyje nurodytus deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami penkerių metų laikotarpiui nuo 2017 m. gruodžio 4 d. Likus ne mažiau kaip devyniems mėnesiams iki trejų metų laikotarpio pabaigos Komisija parengia naudojimosi deleguotaisiais įgaliojimais ataskaitą. Įgaliojimai savaime pratęsimi tokios pačios trukmės laikotarpiams, išskyrus atvejus, kai Europos Parlamentas arba Taryba pareiškia prieštaravimų dėl tokio pratęsimo likus ne mažiau kaip trimis mėnesiams iki kiekvieno laikotarpio pabaigos.“;

b) įrašoma ši 4 dalis:

„4. Prieš priimdama deleguotąjį aktą Komisija konsultuojasi su kiekvienos valstybės narės paskirtais ekspertais vadovaudamasi 2016 m. balandžio 13 d. Tarpinstituciniame susitarime dėl geresnės teisėkūros nustatytais principais.“;

c) 4 ir 5 dalys tampa atitinkamai 5 ir 6 dalimis“;

13) 24 straipsnis papildomas tokia 12 dalimi:

„12. Komisija šią direktyvą įvertina ne vėliau kaip 2024 m. vasario 28 d., o po to kas penkerius metus, ir pateikia ataskaitą Europos Parlamentui ir Tarybai. Toje ataskaitoje visų pirma nagrinėjama, ar reikia pakeisti 7 straipsnio 1 dalies b punkte nurodytą galutinę datą ir ar pritaikyti 5 straipsnyje nustatytus reikalavimus ir alternatyvų požiūrį po 2030 m. Prireikus kartu su ta ataskaita pateikiami pasiūlymai dėl tolesnių priemonių.“;

14) priedai keičiami pagal šios direktyvos priedą.

2 straipsnis

1. Valstybės narės užtikrina, kad įsigaliojusių įstatymai ir kiti teisės aktai, būtini, kad šios direktyvos būtų laikomasi ne vėliau kaip nuo XXXX [*prašom įrašyti datą – 24 mėnesiai nuo įsigaliojimo dienos*]. Jos nedelsdamos pateikia Komisijai tų teisės aktų nuostatų tekstą.

Valstybės narės, priimdamos tas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

3 straipsnis

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

4 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje

Europos Parlamento vardu
Pirmininkas

Tarybos vardu
Pirmininkas

PRIEDAS

Pasiūlymo dėl EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVOS, kuria iš dalies keičiama Direktyva 2012/27/ES dėl energijos vartojimo efektyvumo

PRIEDAS

1. IV ir V priedai iš dalies keičiami taip:

- a) IV priedo 3 išnaša pakeičiama taip: „(3) Taikytina, jei sutaupyta energijos kiekis apskaičiuojamas kaip pirminė energija, taikant metodą „iš apačios į viršų“, pagrįstą galutiniu energijos suvartojimu. Sutaupytam elektros energijos kiekiui, išreikštam kWh, apskaičiuoti valstybės narės gali taikyti nustatytąjį koeficientą 2,0. Valstybės narės gali taikyti kitokį koeficientą, jei jos gali jį pagrįsti.“.
- b) V priedas pakeičiamas taip:

„V priedas

7 straipsnio 1 ir 2 dalyse, 7a ir 7b straipsniuose ir 20 straipsnio 6 dalyje nurodytų energijos vartojimo efektyvumo įpareigojimų sistemų arba kitų politikos priemonių poveikio apskaičiavimo bendrieji metodai ir principai

- 1. Energijos, sutaupyta taikant kitas nei apmokestinimo priemonės, kiekio apskaičiavimo taikant 7 straipsnio 1 ir 2 dalis, 7a ir 7b straipsnius ir 20 straipsnio 6 dalį metodai.

Įpareigotosios, dalyvaujančiosios ar įgaliotosios šalys arba įgyvendinančiosios valdžios institucijos, apskaičiuodamos sutaupyta energijos kiekį, gali taikyti toliau nurodytus metodus:

- a) numanomai sutaupyto kiekio nustatymą, atsižvelgdamos į nepriklausomai stebėto ankstesnio energijos vartojimo efektyvumo padidinimo panašiuose įrenginiuose rezultatus. Bendrai šis metodas vadinamas *ex ante*;

- b) sutaupyto kiekio išmatavimą, pagal kurį dėl įdiegtos priemonės ar priemonių rinkinio sutaupytos energijos kiekis nustatomas užregistravus faktinį energijos suvartojimo sumažėjimą, tinkamai atsižvelgiant į tokius veiksnius kaip papildomumas, ploto naudojimas, gamybos lygiai ir klimatinės sąlygos, kurie gali turėti įtakos suvartojimui. Bendrai šis metodas vadinamas *ex post*;
 - c) sutaupyto kiekio moduliavimą, pagal kurį naudojamos inžinerinės sutaupytos energijos sąmatos. Toks metodas gali būti taikomas tik tada, kai sunku arba neproporcingai brangu nustatyti patikimus konkretaus įrenginio matavimo duomenis, pvz., keičiant kompresorių ar elektros variklį, kuris suvartoja kitokį kWh kiekį nei tas, kurio sutaupyto kiekio duomenys buvo nepriklausomai nustatyti, arba kai, vadovaudamiesi nacionaliniu lygiu nustatytomis metodikomis ir kriterijais, tokias sąmatas sudaro kvalifikuoti arba akredituoti ekspertai, kurie yra nepriklausomi nuo įpareigotųjų, dalyvaujančiųjų ar įgaliotųjų šalių;
 - d) sutaupyto kiekio įvertinimą apklausos būdu, pagal kurį nustatoma vartotojų reakcija į patarimus, informavimo kampanijas, ženklimą, sertifikavimo sistemas ar pažangiųjų skaitiklių naudojimą. Šis metodas gali būti taikomas tik skaičiuojant energijos kiekį, sutaupytą dėl vartotojų elgesio pokyčių.
2. 7 straipsnio 1 ir 2 dalies, 7a ir 7b straipsnių ir 20 straipsnio 6 dalies taikymo tikslais nustatant dėl energijos vartojimo efektyvumo didinimo priemonės sutaupytą energiją taikomi šie principai:
- a) turi būti įrodyta, kad sutaupyta energijos kiekis yra papildomas tam kiekiui, kuris būtų sutaupyta bet kokiame atveju, įpareigotajai, dalyvaujančiajai ar įgaliotajai šaliai ir (arba) įgyvendinančiajai valdžios institucijai nesiimant veiksmų. Kad galėtų nustatyti, koks sutaupytos energijos kiekis gali būti laikomas papildomu, valstybės narės atsižvelgia į tai, kokia būtų energijos vartojimo ir poreikio raida neįgyvendinus atitinkamos politikos priemonės;

- b) dėl privalomų Sąjungos teisės aktų įgyvendinimo sutaupyta energijos kiekis laikomas kiekiu, kuris būtų sutaupyta bet koku atveju, todėl jis negali būti įskaičiuotas 7 straipsnio 1 dalies taikymo tikslu. Išimties tvarka sutaupyta kiekį, susijusį su esamų pastatų renovacija, galima įskaičiuoti 7 straipsnio 1 dalies taikymo tikslu su sąlyga, kad užtikrintas 3 dalies h punkte nurodytas reikšmingumo lygis. Kiekį, sutaupytą įgyvendinant nacionalinius būtiniausius reikalavimus, nustatytus naujiems pastatams prieš perkeliant į nacionalinę teisę Direktyvą 2010/31/EB, galima įskaičiuoti 7 straipsnio 1 dalies a punkto tikslu su sąlyga, kad užtikrintas 3 dalies h punkte nurodytas reikšmingumo lygis;
- c) atsižvelgti galima tik į tokį sutaupytą kiekį, kuris viršija šiuos lygius:
- i) Sąjungos naujų keleivinių automobilių ir naujų lengvųjų komercinių transporto priemonių išmetamų teršalų normas, įgyvendinus Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 443/2009¹ ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 510/2011²;
 - ii) Sąjungos reikalavimus, susijusius su tam tikrų su energija susijusių gaminių pašalinimu iš rinkos, įgyvendinus įgyvendinimo priemones pagal Direktyvą 2009/125/EB.
- d) leidžiama vykdyti politiką, kuria skatinamas didesnis produktų, įrangos, pastatų ir statybos elementų energijos vartojimo efektyvumas;

¹ 2009 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 443/2009, nustatantis naujų keleivinių automobilių išmetamų teršalų normas pagal Bendrijos integruotą principą mažinti lengvųjų transporto priemonių išmetamo CO₂ kiekį (OL L 140, 2009 6 5, p. 1).

² 2011 m. gegužės 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 510/2011, kuriuo nustatomos naujų lengvųjų komercinių transporto priemonių išmetamų teršalų normos pagal Sąjungos integruotą principą mažinti lengvųjų transporto priemonių išmetamo CO₂ kiekį (OL L 145, 2011 5 31, p. 1).

- dd) energijos taupymo reikalavimų pagal 7 straipsnio 1 dalį įgyvendinimo tikslu galima atsižvelgti į energijos kiekį, sutaupytą dėl politikos priemonių, skatinančių ant pastatų arba juose montuoti mažos galios energijos gamybos iš atsinaujinančiųjų išteklių technologijas, jeigu jomis prisidedama mažinant galutiniams vartotojams parduodamą energijos kiekį pastate ir tiek, kiek sutaupyta pirminės energijos. Sutaupytas kiekis turi būti apskaičiuojamas laikantis šio priedo reikalavimų.
- e) galima užskaityti visą politikos, kuria skatinama sparčiau diegti taupiau energiją naudojančius produktus ir transporto priemones, poveikį, jei įrodoma, kad jie įdiegiami anksčiau, nei baigiasi vidutinė tikėtina produkto ar transporto priemonės gyvavimo trukmė, arba anksčiau nei produktas arba transporto priemonė būtų įprastai pakeisti, ir sutaupytas kiekis skaičiuojamas tik už laikotarpį iki vidutinės tikėtinai keičiamo produkto arba transporto priemonės gyvavimo trukmės pabaigos;
- f) skatindamos diegti energijos vartojimo efektyvumo didinimo priemones, valstybės narės prireikus turi užtikrinti, kad būtų išlaikyti produktų, paslaugų ar priemonių diegimo kokybės standartai, o jei tų standartų nėra – juos nustatyti;
- g) kad būtų atsižvelgta į skirtingą klimatą regionuose, valstybės narės gali nuspręsti sutaupomą kiekį pakoreguoti pagal standartinę vertę arba skirtingą sutaupomos energijos kiekį derinti su regionams būdingais oro temperatūros skirtumais;

- h) apskaičiuojant sutaupytos energijos kiekį atsižvelgiama į priemonių gyvavimo trukmę. Tai gali būti daroma apskaičiuojant kiekį, kuris bus sutaupomas kiekvienu atskiru veiksmu nuo jo įgyvendinimo dienos iki atitinkamai 2020 m. gruodžio 31 d. arba 2030 m. gruodžio 31 d. Kitu atveju valstybės narės gali taikyti kitą metodą, kuriuo, remiantis skaičiavimais, gaunamas bent toks pat bendras kiekis. Naudodamos kitus metodus valstybės narės užtikrina, kad bendras sutaupytos energijos kiekis, apskaičiuotas taikant šiuos kitus metodus, neviršytų sutaupytos energijos kiekio, kuris būtų gautas joms apskaičiavus kiekvienu atskiru veiksmu sutaupytos energijos kiekį nuo šio veiksmo įgyvendinimo dienos iki atitinkamai 2020 m. gruodžio 31 d. arba 2030 m. gruodžio 31 d.
3. Valstybės narės užtikrina, kad būtų laikomasi šių reikalavimų, taikomų politikos priemonėms, kurių imamasi pagal 7b straipsnį ir 20 straipsnio 6 dalį:
- a) dėl politikos priemonių ar atskirų veiksmų sutaupytą galutinės energijos kiekį turi būti galima patikrinti;
 - b) aiškiai apibrėžiama kiekvienos dalyvaujančiosios šalies, įgaliotosios šalies ar įgyvendinančiosios valdžios institucijos atitinkama atsakomybė;
 - c) energijos kiekis, kuris yra arba bus sutaupytas, nustatomas skaidriu būdu;
 - d) energijos kiekis, kuris turi būti arba bus sutaupytas taikant politikos priemonę, išreiškiamas suvartotos galutinės arba pirminės energijos kiekiu, naudojant IV priede nustatytus perskaičiavimo koeficientus;
 - e) parengiama, nebent to padaryti neįmanoma, ir viešai skelbiama metinė ataskaita apie energijos kiekį, kurį sutaupė įgaliotoji šalis, dalyvaujančioji šalis ir įgyvendinančiosios institucijos, ir metinių energijos taupymo tendencijų duomenys;

- f) rezultatai stebimi ir imamasi atitinkamų priemonių, jei daroma pažanga yra nepakankama;
 - g) dėl atskiro veiksmo sutaupytos energijos kiekį gali nurodyti ne daugiau kaip viena šalis;
 - h) įrodoma, kad nurodytam energijos kiekiui sutaupyti buvo reikšmingi dalyvaujančiosios šalies, įgaliosios šalies ar įgyvendinančiosios valdžios institucijos veiksmai.
4. Nustatant energijos kiekį, sutaupytą taikant apmokestinimo politikos priemones pagal 7b straipsnį, taikomi šie principai:
- a) dėl apmokestinimo priemonių taikymo sutaupytas energijos kiekis užskaitomas tik jei tos priemonės viršija minimalius kurui taikomo apmokestinimo lygius, nustatytus Tarybos direktyvoje 2003/96/EB¹ arba Tarybos direktyvoje 2006/112/EB²;
 - b) skaičiuojant (energijos produktų) apmokestinimo priemonių poveikį, kainų elastingumas turi atitikti trumpalaikę ir ilgalaikę energijos paklausos reakciją į kainų pokyčius, ir turi būti nustatomas remiantis naujais ir reprezentatyviais oficialių šaltinių duomenimis;
 - c) energijos kiekis, sutaupytas taikant papildomas mokesčių politikos priemones, įskaitant fiskalines paskatas ar mokėjimą fondui, skaičiuojamas atskirai.
5. Pranešimas apie metodiką

Valstybės narės praneša Komisijai apie išsamią metodiką, kurią jos norėtų naudoti įgyvendindamos energijos vartojimo efektyvumo įpareigojimų sistemas ir 7a bei 7b straipsniuose ir 20 straipsnio 6 dalyje nurodytas alternatyvias priemones. Išskyrus mokesčių atveju, tokiaame pranešime pateikiama informacija apie:

¹ 2003 m. spalio 27 d. Tarybos direktyva 2003/96/EB pakeičianti Bendrijos energetikos produktų ir elektros energijos mokesčių struktūrą (OL L 283, 2003 10 31, p. 51).

² 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyva 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos (OL L 347, 2006 12 11, p. 1).

- a) tai, kiek energijos reikalaujama sutaupyti arba tikimasi, kad bus sutaupyta per visą laikotarpį nuo 2021 m. sausio 1 d. iki 2030 m. gruodžio 31 d.;
- b) įpareigotąsias, dalyvaujančiąsias ar įgaliotąsias šalis arba įgyvendinančiąsias valdžios institucijas;
- c) tikslinius sektorius;
- d) politikos priemones ir atskirus veiksmus, numatytus pagal politikos priemonę, įskaitant numatomą bendrą suminį taikant kiekvieną priemonę sutaupysimos energijos kiekį;
- e) energijos vartojimo efektyvumo įpareigojimų sistemoje numatytą įpareigojimo laikotarpio trukmę;
- f) veiksmus, numatytus pagal politikos priemonę;
- g) skaičiavimo metodiką, įskaitant tai, kaip buvo nustatytas papildomumas ir reikšmingumas, ir kurios metodikos ir kriterijai naudojami numanomam ir moduluotam energijos kiekiui nustatyti;
- h) priemonių gyvavimo trukmę ir tai, kaip ji apskaičiuojama, arba kuo ji pagrįsta;
- i) tai, pagal kokį metodą atsižvelgiama į klimato sąlygų skirtumus valstybėje narėje;
- j) pagal 7a ir 7b straipsnius priimtų priemonių stebėsenos ir tikrinimo sistemas ir apie tai, kaip užtikrinamas šių sistemų nepriklausomumas nuo įpareigotųjų, dalyvaujančiųjų ar įgaliotųjų šalių;
- k) mokesčių atveju pranešime pateikiama informacija apie:
 - i) tikslinius sektorius ir mokesčių mokėtojų segmentą;
 - ii) įgyvendinančiąją valdžios instituciją;
 - iii) numatomą sutaupyti energijos kiekį;

- iv) apmokestinimo priemonės trukmę; ir
- v) skaičiavimo metodiką, įskaitant tai, kokios rūšies kainų elastingumas naudojamas ir kaip jis buvo nustatytas.“;

2. VII priedas iš dalies keičiamas taip:

a) antraštė pakeičiama taip:

„Faktiniu dujų suvartojimu grindžiamų sąskaitų išrašymo ir informacijos pateikimo sąskaitose būtiniausi reikalavimai“;

b) įterpiamas šis VIIa priedas:

„VIIa priedas

**Šilumos, vėsumos ir karšto vandens sąskaitų išrašymo ir suvartojimo informacijos
pateikimo būtiniausi reikalavimai**

1. Faktiniu suvartojimu arba šilumos daliklio rodmenimis grindžiamas sąskaitų išrašymas

Tam, kad galutiniai naudotojai galėtų reguliuoti savo energijos vartojimą, sąskaitos turėtų būti grindžiamos faktiniu suvartojimu arba šilumos daliklio rodmenimis ir išrašomos ne rečiau nei kartą per metus.

2. Minimalus sąskaitų išrašymo arba suvartojimo informacijos pateikimo dažnumas

Jei įrengti skaitikliai arba šilumos dalikliai, kurių duomenys nuskaitomi nuotoliniu būdu, nuo [XXX perkėlimo į nacionalinę teisę data] faktiniu suvartojimu arba šilumos daliklio rodmenimis grindžiamos sąskaitos išrašomos arba suvartojimo informacija pateikiama bent kartą per ketvirtį, jei to pageidauja vartotojas arba jei galutinis vartotojas pasirinko galimybę gauti elektronines sąskaitas, kitu atveju – du kartus per metus.

Jei įrengti skaitikliai arba šilumos dalikliai, kurių duomenys nuskaitomi nuotoliniu būdu, nuo 2022 m. sausio 1 d. faktiniu suvartojimu arba šilumos daliklio rodmenimis grindžiamos sąskaitos išrašomos arba suvartojimo informacija pateikiama bent kartą per du mėnesius. Šildymui ir vėsinimui ši nuostata gali būti netaikoma ne šildymo (vėsinimo) sezono metu.

3. Faktiniu suvartojimo arba šilumos daliklio rodmenimis grindžiamoje sąskaitoje pateikiama būtinoji informacija

Valstybės narės užtikrina, kad galutiniams naudotojams jiems išrašomose sąskaitose, grindžiamose faktiniu suvartojimu arba šilumos daliklio rodmenimis, arba kartu su jomis būtų aiškiai ir suprantamai pateikiama toliau nurodyta informacija:

- a) galiojančios faktinės kainos ir faktinis suvartotas energijos kiekis arba bendra šilumos kaina ir šilumos daliklių rodmenys;
- b) informacija apie naudojamą kuro rūšių derinį, įskaitant kurą, naudojamą galutiniams naudotojams centralizuotai tiekiamai šilumai arba vėsumai gaminti;
- c) galutinių naudotojų per einamąjį laikotarpį suvartotos energijos kiekio ir per tą patį praėjusių metų laikotarpį suvartotos energijos kiekio palyginimas, pavaizduotas grafiškai ir, šilumos bei vėsumos atveju, pakoreguotas atsižvelgiant į klimato sąlygas;
- d) galutinių vartotojų organizacijų, energetikos agentūrų ar panašių organizacijų kontaktinė informacija, įskaitant interneto svetainių adresus, kuriose galima gauti informacijos apie esamas energijos vartojimo efektyvumo didinimo priemones, lyginamąsias galutinių naudotojų charakteristikas ir energiją naudojančios įrangos objektyvias technines specifikacijas.

Be to, valstybės narės užtikrina, kad galutiniams naudotojams išrašomose sąskaitose, grindžiamose faktiniu suvartojimu arba šilumos daliklio rodmenimis, kartu su jomis arba jose pateikiamose nuorodose galutiniams naudotojams būtų aiškiai ir suprantamai pateikiamas palyginimas su vidutiniu tipiniu arba lyginamuoju tos pačios naudotojų kategorijos galutiniu naudotoju.“.